

MANTSALEHDEN SYYSNUMERO

Sisälmykset

Pääkirjoitus

PJ palsta

OPPM-kisa

Animenurkka #2 Hajime no Ippo

Harrastuskyselyn tulokset

Musacorner

Fuksiaispalju

Mantsamökki

Boolin viimeinen mansikka

Mummot radalla

Kooma:n reissussa

Fuksi saapuu talolle

Mantsalehden Syysnumero (27/2023)

Painos 22kpl / Monisto Oy

Aikaisemmat Mantsalehdet luettavissa kirjahuoneella

sekä Atlas ry:n nettisivuilla osoitteessa www.atlas-ry.fi/toiminta/mantsalehti/

Vt. päätoimittaja: Alarik Parikka

Toimittajat: Oskari Arvola, Mikko Lahti & Aku Pulkkinen

Lähetä jutut osoitteeseen: mantsatoimittus@gmail.com

PÄÄKIRJOITUS

Pääkirjoitus on englanniksi head writings, vähänniin kuin farkut on fark's ja korvapuusti ear boost. Tässä sitä olis taas tuoretta Mantsalehteä tarjolla! Tässä numerossa on kaikenlaista sisältöä mantsamökkitarinasta musacomeriin. Myös animen ystäviä on muistettu Mikon animejutulla ja kirsikkana kakun päällä on **OpPM** kisa, josta lisää muutaman sivun päässä!

Syky on hujautanut ohi silmänräpäyksessä ja taas ollaan "joulurissien ja joululoman odotus"- vaiheessa vuotta. Juttua kirjoitettaessa Joulurisseen on enää kahdeksan päivää, uijuma! Pääseepä nauttimaan Itämerestä ja yhteisöllisistä bussimatkoista maamme läpi (kumpaan suuntaan lie sitten haus Kempaa). Ahvenanmeri ja Saaristomeri ovat kyllä hienoja paikkoja

Palatakseni englannin kieleen, olisi vielä muutama sana: halsuli = sharkmelt, kotitonttu = domestic tont's. Cocaine rascals = Kokkellivekkulit

Eipä täs hirveesti muuta oo ehtiny keksimään, joten lukemisen iloa ja kaikkea hyvää kaikille!

Alanik Parikka

Vt. Päätoimittaja (tuleva Päätoimittaja)

PJ-PALSTA

Helppun kaikki ihanaat laulajat!

Vuosi 2023 lähennee vähäsen loppuun, ja ainakin omaista mielestäni se väliä oli ihan parissa sändörinpäivässä. Vaikka tuntuu, että tämä vuosi meni häreillä sauhdilla, on siihen mahtanut vaikka millä mitalla kaikkea kivaa, kun jääkööteen miettiä. Tämä vuosi on ollut täynnä hauskoja tapahtumia, uusia tuttavuuksia, vanhoja ystäviä sekä tiettyä hyvää menoa ja meininkiä! :)

Pj:n näkökulmasta takana on oikein mukavasti sujunut hallitusvuosi. Mitään kovin radikaalia ei tänä vuonna tehty, tai tarvinnut tehdä, lähinnä koska meillä Atlaksella kaikki on tosi kivalla mallilla. Suurelta tuntuu kun saapaisiin on ollut lopulta helppo asettua, kun taustalla on valtava määrä edeltäjien pitkäjänteistä työtä sijaanjärjestön eteen. Sujuvasta ja onnistuneesta vuodesta saa tietenkin kiittää myös tämän vuoden apua hallitusta, jonka aktiiviset tyypit ovat toteuttaneet mitä huikeampia juttuja tämän vuoden aikana ja varmistaneet, että homma toimi päivästä, viikosta ja tapahtumasta toiseen. Pienet, tai oikeastaan isot, sille!

Loppuyöty ja -vuosi ovat tunnetusti kiireitä ja stressaavaa aikaa. Dedikset puskee päälle, ulkona vaan pimenee pimenevästään ja tieto pitkistä kaarnokseista saattaa tuntua laannuttavalta. Oikeastaan sitä haluaisi vain monen muun, mitä ehkä fiksumman, etäksen tavoin vapua talvunille ja herätä vasta keuhilla aurinkoon ja lintujen lauluun. Toisaalta tässä ajassa on myös monia hyviä puolia. Glögi, lumi, lapaset ja pipo, talitakit, joulun aika ja uuden vuoden mukanaan tuoma toiveikkuus ovat ainakin minulle iloa ja hyvää meiltä tuolla jutuilla.

Ehkä kuitenkin haluan käyttää tämän viimeisen pj-palstan sen painottamiseen, että välillä on ok, ettei ole ok. Kaarnomassien, kasaantuva stressi, vaikka olo joulun alla tai ehdotus uudesta vuodesta ovat inhottavia, mutta kovin normaaleja ja yleisiä asioita. On tärkeää olla kiva itselleen ja suoda taukoja, lepopäiviä ja oikeastaan mitä vaan tunteita tarvitsevansa, jotta oma jakaaminen ja hyvinvointi säilyy kondiikassaa. Kuurmelkaa siis omaa mieltä ja kroppaa <3

Itse odotan innolla, mitä uusi vuosi tuo tullessaan. Toki pakostikin pieni haikuus valtaa mielen, koska uusi vuosi mainaa myös monia muutoksia. Kulunut vuosi on ollut antoisa, mieleenpainuva ja super hauska! Atlaksen pj:nä on ollut ihana olla, koska te kaikki olette niin huippuja tyyppejä <3 Nautitaanhan vielä täysin rinnoin tämä vuosi loppuun ja törmäillään sen jälkeen vuonna 2024! :)

PJ-Saara kiittää ja kuittaa :*

Käsi kun saat antaa ja voittoa eteenpäin kun viemällä tyyppiä

OPPM

Luonnontieteilijöiden jouluristeilyä mallittamattomasti odottava manttalainen päätti kehittää risteilyfilosofian nautittavaan ajankäyttöön. Pienen kilpailun, johon voivat osallistua kaikki jouluristeilylle lähtevät.

Kilpailun nimi OpPM eli Oma pilloPullo Mukaan kertonee oleellisen kilpailun tavoitteesta.

Tarkoituksena on siis saada kuljetettua mukanaan omia juomia laivalle.

Festareita tutut salakuljetusvälineet kuten ranskanleivän sisään leivottu pullo tai vinalla kyläilytynnyri vesimeloni ei-olisi välttämättä läpille laivan turvatarkastusta. Alueelle virkkoja ennen jemmauttu pillopullokaan ei ehkä ole paras tapa itämeren tapauksessa. Jotain muuta on siis keksittävä.

Säännöt kilpailuun ovat jokseenkin yksinkertaiset. Pisteitä saa salakuljetetuista desillitroista alkoholeista. Desimäärä korotetaan "Tyylikkyyshankkimalla", esimerkiksi bussissa tai laivassa kyselymäärää suodulla raadin arvioilla keinon omaperisyydestä, haastavuudesta tai tyylikkyydestä asteikolla 1-5. Jos pillopullo jää turvatarkastukseen, saa hyvistä yrityksestä puolet pisteistä.

Esimerkiksi jos manttalainen on päättänyt kaitaa kuljettaa avaamattoman leijonapullon repussa, tulee pisteitä desilitrojen mukaan viisi. Tyylikkyydestä ei juuri pisteitä tipu, joten kerroin on yksi. Näin ollen pisteet onnistuneesta kuljetuksesta on 5, mutta kun pullo jää tarkastukseen, tulee pisteitä 2,5. Jos manttalaisella sattuu olemaan mukanaan myös liköörillä täytetty pesuainepullo, tulee tilavuudesta pisteitä noin kaksi. Tyylikkyys tälle pölmöilyn makuisella juomalla voisi olla esimerkiksi 1, jolloin pisteitä onnistuneesta pillopullottamisesta kertyy 4, ja manttalaisen kokonaispistemäärä on näin ollen 2,5 + 4 eli 6,5 pistettä.

Koska kilpailusta ei ole tarjolla kuin huonoa mainetta ja kyseenalaista kunniaa, perustuu pisteytys osallistujien rehellisyyteen. Mittaa siis pillopulloja tilaava, pisteytä ne risteilyreissulla ja toimita tieto omista pisteistäsi sähköpostitse. Tulostaulukko ja parhaat pillopullot julkaistaan seuraavassa Manttalaislehdessä.

Jos oma pillopullotuskeino on vielä hakussa, seuraava muutama ajateltavien arvoinen idea.

Suikkuvaippupullosta kuljetettu lätkki on perimätiedon mukaan toimiva kuljetuskeino.

Harkinnassa on myös soijakastikepullon täyttö salmakkivinalla. Jos liivattaeleä hyytetty jallun, menee se varmasti palasaippuista ja/tai karkista. Ja joulupullon voi täyttää vinillä, kunhan keksii miten.

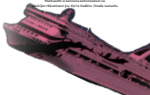
-Oscar

JOULURISTEILYN HUUTUPÖYDÄSSÄ.

Matkailusta ei kannata kiinnostua tai ottaa osaa, jos olet alle 18-vuotias. Ole hyvä ja pidä hauskaa!

ANIMENURKKA #2

Hajime no Ippo

Atlaksen animenurkkaus siirtyy tällä kertaa NHK:n mielen terveysongelmista ja monitasoisesta hahmodraamasta kaikkein yksinkertaisimpaan ja suorasekkäisimpään shonen paska mättöön mitä maa päästään kantaa. Hajime no Ippo on George Morikawan vuonna 1989 alkanut manga sarja ja on jatkanut tähän päivään asti yli 1400 luvun vahvuusena täyttäen yli 135 taskukirjaa. Eli yksi pisimpään jatkuneista shonen-sarjoista, jolla on vieläkin vahva kannattajakunta. Nyt lopuu wikipedia-artikkelin plagiointi ja itse asiaan. Tämä teksti tulee keskittymään ainoastaan alkuperäiseen 2000-2002 pyörineeseen Madhousen 76-jakson animesarjaan, koska allekirjoittanut ei aio helvetissäkään lukea noin paljon tavaraa. On olemassa muitakin adaptaatioita, kuten pari elokuvaa ja uudemmat sarjat; Hajime ni Ippo: New Challenger vuodelta 2009 ja Hajime no Ippo: Rising. Allekirjoittanut ei ole tähän mennessä katsonut niitä, joten en koske niihinkään.

Anime kertoo Ippo Makunouchista. Hän on ujo ja kitti nuori lukiolaispoika. Tämän lammasmentaliteettinsa takia häntä kuitenkin kiusataan armottomasti. Hänellä ei ole tämän takia yhtään ystävää ja elää koulunsa sosiaalisen toteemipaalun pohjamudassa. Hän ei ole mitään muuta, kuin kiusaajiensa hyväksikäyttämä surkimus. Tästä huolimatta hänellä on aina toiveikas ja ystävällinen asenne muita kohtaan.

Eräällä turpaan otto kerrallaan lupaava nyrkkeily ihmelapsi Takamura häätää kiusaajat ja vie Ippon Kamogawa Boxing Gymille ja siellä hän huomaa, että Ippo osaa lyödä kuin vasara päähän. Pienen harjoitteluarokin jälkeen Ippo saa luvan liittyä nyrkkeilyseuralle ja siitä alkaa rankka treenaaminen ja ensimmäisten kavereidensa eli vanhempien nyrkkeilijöiden armottoman kaljuiluin nieleminen aina ensimmäiseen amatöörimatsiin asti. Näin hän saa ensimmäisen kerran elämässään kokaa kehittymisen tunnetta, ystävyyttä ja onnistumista. Ippo saa motivaatiota jatkaa etoempään elämässään, mikä on treenata, nyrkkeillä ja aina voittaa.

Sarjan loput arkit seuraavat aika lailla tämmöistä formaattia: Ippo kohtaa uuden vastustajansa, joka on järkyttävän ylivoimainen häneen verrattuna tai omaa jonkun nokkelan kikan, Ippo treenaa hullun lailla matsiin asti valmistuakseen tai opettelee uutta kikkaa vastaan jonkun strategian. Tässä välissä saamme yleensä jakson tai pari selittämään hänen vastustajansa motivaatiosta nyrkkeillä ja kilpailla. Yleensä nämä syyt ovat niin hyviä, että katsojana haluaisit heidän voittavan Ippomme sijaan. Arkin kuitenkin kruunaa aina ottelu, jossa Ippo on koko ottelun ajan alakynnessä ylivoimaista vastustajaansa vastaan, mutta lopussa hän (melkein) aina voittaa. Voiton jälkeen sitten mennään kavereiden kanssa kaupungille ryyppäämään ja naisia naurattamaan Ipon polvissa asti roikkuvalla kullilla, josta Takamura ja pojat häntä piinaavat. Eli shonen formaatti kiteytettynä kristallin kirkkaaksi ilman mitään ylimääräistä.

Hajime no Ippo on kokonaisuudessaan todella mukavaa katsottavaa ilmeikään mitään syvempää analyysiä. Juuri sopiva määrä komediaa jännittävien tappeluiden kanssa. Iästään huolimatta animaation ja äänimaailmaan oli panostettu hurjasti ainakin tappelukohtauksissa, joissa nyrkit viuhuvat suihkukoneen lailla ja jokainen mätkäisy melkein tuntuu ruudun läpi. Muuten sarja näyttää perus ysäri-animelta. Toisaalta allekirjoittaja juuri nauttii tästä estetiikasta niin tämä ei ole minulle ongelma. En myöskään tiennyt nyrkkeilystä urheiluna mitään ennen Ippoa, mutta ei nautintoani yhtään syönyt. Syyttiskin klassikko. Erittäin "comfy" katsottavaa.

Olin kirjoittanut edeltävän NHK nurkkaukseni jo sitä edeltäneenä kesänä. Mietin pitkään mistä kirjoittaisin toisen animenurkkauksen. Valitsin Ippon, koska se mielestäni temaatteisesti kontrastoi Welcome to the NHK:n kanssa mahtavasti varsinkin päähenkilöissään. Aina muille ystävällinen, yritteliäs ja kannustava kaikesta huolimatta. Harmi, että meistä moni on paljon enemmän kuin Sato NHK:stä.

Arvosana: "Since when there are aliens in this manga?" -Hämmentymyt postaa ja kommentoi mangan lukua korealaisella tonttubongaus foorumilla.

KIRJOITTAJUT: MIKKO LAHTI

harrastusnurkkaus

Pari numeroa sitten oli QR-koodi harrastuskyselyyn

Vastauksia tuli huikat kolme (3) kappaletta! Kiitos vastanneille!

Kyselyn perusteella **atlaslaiset** harrastavat ainakin seuraavia asioita:

"etälänten siittäely, ulkoilu, kaikenlainen musiicointi ja pianon pimputtelu"

"Seinien tuljottelu"

"järjestän neppiautokisoja ja lyön niitä vetoa"

Kyllä

Lyön vetoa neppiksestä

Toimittaja on itse harrastanut kaikenlaista varainkin pienempänä. Lempiharrastukseni nykyään on kuitenkin kujanjuoksu (nykyisin kielletty sivistyysväitöksenä) ja nimenomaan akateeminen kujanjuoksu. Erittäin viihdyttävä laji se vaatii kovia hermoja, keskittymiskykyä ja istumalihaksia.

Akateeminen kujanjuoksu:

Ideana on kahvia kurssija kuin kaveri vetää avikalla. Tämän jälkeen otetaan rennosti (ei.m. käymällä Atlatien tapahtumissa). Kukaan tulee viimeinen viikku ennen dedikoiä. Viimeisen viikon aikana ovelään (jokapäiväisesti) kaikki periodin työt. Tavoitteena on saada kurssileica tiipat, jotka toimivat samalla myös palloitona. Parhaista edia lajissa on se heittäytyksen tunne kun luovaa viimeisen viikon kuittaessa.

Harrastusvitsejä

1. Mikä eläinlaji on haluampi mennä alas? Se on rullapöytä.
2. Mikä kengitysohjeistus ottaa jätti gollia se? Keskia on kikkurina kikkurissa.
3. Mikä kengitysohjeistus pitää kiinni kengitysohjeistuksen täydellisesti? Jotta se ottaa vedä palloaan.
4. Mikä kengitysohjeistus ottaa kumoa kumotettuja? Heillä on tapana välttää kulljettua gollia.
5. Mikä kengitys, kun kumotettuja ottaa ottaa? Niin on kumotettuja kumotettuna. Tavoitteena on ottaa kumotettuja kumotettuja.

Miön animenurkkauksesta innoituneena sain idean omasta välineestä, joka kohdetaan musiikkiin. Musacornerin ideana on nostaa omasta mielestäni mielenkiintoisia ja hyviä julkaisuja esille kuunneltavaksi ja samalla laipata oman elämänsä musiikkikriittikkoa. Esille nostetut julkaisut tulevat olemaan lehtien julkaisujen välisellä ajanjaksoilla, ja näin pilottijaksossa käsittelem tämän vuoden puolella julkaistuja kappaleita. Niin kuin jotkut saattavat jo tietää, musiikkimakuni on hyvin rap-painotteinen, mutta en näe kyseistä seikkaa ongelmana, koska tulen nostamaan esille hyvin monipuolisia julkaisuja. Olisi siltiä jos joku esille nostettu biisi päätyisi edes yhden lukijan soittolistalle, mutta mitään suorituspainetta minulla ei ole. :D Pilottijaksoon valikoitui lopulta 12 mielenkiintoista julkaisua, joten ottakaa mukava asento ja nautikaa!

Endeure – Aari/Kala

Muusikkarin ammattilainen aikoo tehdä kirjallisuutta musiikkiaan kuvaamaan oman musiikkikokemuksensa. Kukaan ei täysin ole yhtä mieltä siitä, mikä on musiikkilähtökohdat, mikä on musiikki, mikä on musiikki, mikä on musiikki. Ehdotus kirjallisuuteen on, että se on musiikki, mikä on musiikki, mikä on musiikki.

Kain – Eero Elton, Jan

Jan, joka oli ennen kuin, mutta sitten, että Eltonin Eero Eltonin kanssa on ollut muutama vuosi, niin on ollut muutama vuosi, niin on ollut muutama vuosi, niin on ollut muutama vuosi.

Love Night – Jere & Osmo, (Eli), The Orange

Tuolla on muutama vuosi Jere ja Osmo on ollut muutama vuosi, niin on ollut muutama vuosi, niin on ollut muutama vuosi, niin on ollut muutama vuosi.

Minä muistan jät. 2 – Lyli, Teemu Kari

Kirjoittajana Lyli ja Teemu Kari, jotka ovat olleet muutama vuosi, niin on ollut muutama vuosi, niin on ollut muutama vuosi, niin on ollut muutama vuosi.

Jenni – MELI, Paperi T

MELI on ollut muutama vuosi, niin on ollut muutama vuosi, niin on ollut muutama vuosi, niin on ollut muutama vuosi.

Häveri / Käsi - Shakti

Zeus On ja Shaktin yhteisnäytelmä Shakti on talvi, joka jatkaa entisaikaisen Teollisuuden Häveri / Käsi -näytelmän lähti toista vuotta, mutta omalla tavallaan lähtöä. Häveri on ollut haastaa ja seuran aikaa mennä kappale uutuilla. Teollisuudella, kun Käsi joutuu joutua lähtöä sen. erinäisiä joutua lähtöä ja toista joutua lähtöä.

Meillä on tulot joutua - ään

Kuka saati ään? Näin oltiin syyllisiä on ole Suomessa eläinluokituksien on ole kukaan kukaan. Joutua ään on ole kappale lähtöä, mutta meidän kukaan 10/10 joutua. Projekt joutua kukaan lähtöä kukaan lähtöä kukaan kukaan kukaan kukaan.

Juuh sori biisit alkaa olla vähän ikääntyneitä mut tän piti tulla joskus huhtikuussa ulos :D ei mahda mitää voic käydä kelle vaa jne. Tähän loppuun jotain kuisia meemoja.

Otin jossain Kauhajoen Demoa ja joutua viihtymään reunoilla kun huomasi alku vaikuttamahan

CANCEL CULTURE COMES FOR THE NORTHERN PIKE

KIRJOITTAJUT: AKU PULKKINEN

FUKSIAISPALJU

Vuosi sitten, kun Atlaksen fuksiäiset siirtyivät Veljeskodista Walhallaan, ja tapahtuma menetti virkistävän ojan mutta sai lämpimän paljun, katsoin kaiholla vanhempia opiskelijoita. Kello 12 kun ensimmäinen yhteisillähti alkoi, foksit kiipesivät lämpimään paljuun nauttimaan fuksiäistunnelmasta ja katsomaan, kun fuksit kirmaisivat pihalla. Tämän muiston kunniaksi tavoitteenani oli olla se jarru, joka tällä kertaa istuu paljussa lämmittelemässä, kun fuksit touhaavat. Keräsin ilalta myös lähes aukottoman aikajanan paljun vaiheista.

Kello 12.00

Paljuilu fuksiäispäivän osalta avattu. Edellisen päivän etkojen jäljiltä vesi oli vaihdettu, ehkä hyöi min... Fuksiäispäivän kaunis auringonpaiste olisi saattanut ikävästi paljastaa paljuveden värin ja koostumuksen. Nyt vesi oli kuitenkin kirkaata ja lämmintäkkin, joi sattui istumaan kamelinan viereissä.

Kello 12.36

Koska vedestä oli havaittavissa pieniä lämpötilaeroja riippuen siitä, missä kohtaa paljua istui, päätettiin vettä sekoittaa. Wesiäisistä tutuin opoin, vesi KIERTÄÄ, KIERTÄÄ, KIERTÄÄ kuin lausa liianneympyrää kansanaan, kun mantteläiset pyörivät paljua ympäri. Lämpötilaerojakin saatiin ekkä hieman tasottua.

Kello 13.00

Toinen kerta paljuun. Väliäkä käytiin hieman saunassa jäähdytelemässä. Näköhavaintojen perusteella ihmisen pintaan oli joitain ilmestynyttä sattumia.

Kello 13.15

Paljun vesi koettiin jo lämpimäksi. Paljuilu päätettiin tämän perukan osalta lopettaa kuitenkin kellon ollessa 20 yli yksi, ja siirryin itse toteuttamaan haastattelututkimusta.

Kello 14.00

Haastateltavien mukaan paljun veden lämpötila oli nyt täydellinen 36–37 astetta. Peter Parker oli kuitenkin ilmeisesti vieraillut fuksiäisissä, koska veden sanottiin olevan Hämähäkkimiehen seittämää. Entettä löytyi paljuveden pinnalta.

Kello 14.10

Eritteen lisäksi paljasta löytyy tästedes myös olutta. Ensimmäinen (muttei varmasti viimeinen) tökki nimittäin läikkyi.

Kello 15.50

Palju on ollut niin ahkeralla käytöllä, että sekaan lisätiin uutta vettä. Samalla paljuun päätyi myös ensimmäinen fuka.

Kello 16.42

Igor paljuunsa. Sukelluspuvun vedenpitävyyden kanssa saattaa olla jotain ongelmia. Igoria ei ole nähty edustamassa enää fukaisien jälkeen.

Kello 17.40

Alkalihuuhtelutekujen perusteella pinnalla kellui paljon vähemmän hukoja kuin aiemmin. Veden väri oli vihtävämpi kuin ennen. Haju ei ollut muuttunut, mutta makustettii ei suoritettu. Lämpötila oli optimaalinen, hetken päästä kaminan pesin saisi taas syyttää.

Kello 18.00

Vesi oli lämmin. Paljuilijan kommentti "Saatanan ruoq, en menis" kuvaa tilannetta hyvin.

Kello 18.13

Vesi oli paljuilijoiden havaintojen perusteella lämmin, kuuma ja ruohoinen.

Kello 18.60

Lämpötila oli vaihtunut jo kuumaan puolelle. Veden väri ei ollut enää vihreä vaan muuttunut kellertäväksi.

Kello 19.16

Lyhyesti arvostana 4/5. Sanallisesti avattuna ulkonäkö oli limainen mutta lämpötila "toi jees".

Koostumus vähän limi, mutta tuntui hyvälle ja silmät voi aina sulkea.

Kello 22.00

Jotenkin oli käynyt niin, että olin taas paljussa. Pukejakin oli.

Kello 22.30

Paljun tunnelma oli mukava. Vetoisuusdeksi mitattiin 15+ mantaalaista. Vedenpintaa ei mantaalaisten alta näkynyt, joten maku ja väri jäi arvioimatta.

Kello 00.07

Palju hiljentyneen näiden fukiaisten osalta. Yhdet kengät käytiin kuitenkin vielä huuhtomassa paljuvedessä.

Kiitos kaikille fukiaisista ja haastattelujen antamisesta.

KIRJOITTANUT: OSKARI ARVELA

SANOITTUA

"Noinin, galleria aukes taas, pitää lähtee v..."

Mikä ihmeen valokuvien näyttely on
vähemmän kuin kahvipöytä
"mantsu" kirkko

"vois käydä kelle vaan"

-mantsaman pikkujoulussa

"Mä en ikin suosuis tapaa ketään Jodeista ellein mä ois oika nähnyt sitä
liveng" - mantsutar pohiti Jodel-dittauksa

Käytännössä ei joku joku
"mantsu" kirkko

Kukaan on periaatteessa vitonen
-mantsu tar pohiti tavoitetta luonnollisella tavalla

Mä ois joku joku joku joku joku joku joku joku
"mantsu" kirkko

Tjättekste lapsena ku yrittää hukkua
mantsalainen muistelee lapsuutta

Okei mä ois joku joku joku joku joku joku joku joku
"mantsu" kirkko

Mä ois joku joku joku joku joku joku joku joku
"mantsu" kirkko

...
"mantsu" kirkko

...
"mantsu" kirkko

T: Väitän, että kukaan ei voi laittaa: that it like (land up paddling)

-Sisään se sup-tuota (hänne tulee)

T: Ajassa??

-mikä peli täällä aikaa?

-niisten saunavuoro, sellanen peli

Okei palattuun

O: Vielä on joku vähän lisää

K: OLUUTTA? Okei??

-mä haluan joku sellanen raitohuoneeseen

-ai egnahuoneeseen?

...
"mantsu" kirkko

"geoinformatikka on kaiken yläpuolella"
mantsalainen pohiti tieteen topologiaa

...
"mantsu" kirkko

...
"mantsu" kirkko

-mikä tämä on se soija?

-se on tuolla keittäjän kaisalassa

-ai mun tervetuloa tervetuloa on tervetuloa, mä oon näytetty jo
kajakkien kukaan kukaan kukaan

Heti lähin paranee ku harrastin seksiä.

napaa kivessä-soijapilvua aiheutti ihmetystä

MANTSAMÖKKI

Ainassa olivat mökki, suppa - ja fukki

Ennen kuin marssakuinen viikonloppuretki Mantsamökille Rokua kansallispuiston simekseen oli edes alkanut, oli meille fukseille syötetty huhuja mökistä kuin Gossip Girlissä konsanaan. Yliopiston käytävillä ja kilttiksen pimeissä nurkissa liikkui niin päättömiä juttuja, että pakkohan tämä kokemus oli lähteä testaamaan.

Ensimmäisenä itana viittäydymme tunnelmaan karaokeen parissa. Joku päätti, että miksi tanssaa vain tanssialtiolla, kun mökittä löytyy pöydätkin? Pian pöydillä poukkoiltinkin kuin ekoyneet papukaijat. Itä kääntyi yön puolelle, ja osa porukasta päätti ottaa yhteyttä pohjoisen (nähän uusimmaisen näkökulmasta Oulukiin on jo Lappia, Rokua ainakin melkein) karuuteen käymällä avannossa. Hetken aikaa avannossa pulkkoitin kuin tietämättömät tonaat, ja pakkasen purevuus sai meidät miettimään, oliko tämä nyt ihan niin hyvä idea kuin alun perin luulimme.

Itäa viettäessämme pöydillä tanssien ja avantoon pulahdellen huomasimme, että joku oli päättänyt säästää meidät "Läikkyy"-kappaleen valankurouksellisilta sanoituksilta, vaikka kovaasti olimme sitä toivoneet. Tämä aiheutti pientä pettymystä, ja retkikuntamme jäsenet alkoivat kaivata biisin mukanaan tuomaa lisämaustetta, joka olisi saanut pöydät tänsämään vieläkin vilimmin. Valitettavasti se ei kuitenkaan kolahtanut DJ:hin, ja Arttu sai jäädä soimatta. :(

Lauantailaamun koittaessa vahvimmat, iteimmät ja mentaalisesti kovimmat yksilöt lähtivät erillemään kohti pinta-alaltaan Suomen suurinta suppakuoppaa, Syvyydenkaivoa. Kovasti olisin tämän geologisen muodostuman tahtonut itsekin nähdä, mutta tähän väliin en ollut valmis ottamaan henkistä enkä fyysistä, en oikealta enkä vasemmalta. Jäikköteen tarkasteltuna tämä taisi olla oikea ratkaisu, sillä luonnonvalinta olisi muussa tapauksessa varmasti tehnyt tehtävänsä. Päivä jatkui retkikunnan takaisin saavutus maan muussa olympialaisten (turpiin tuli) sekä mökkikäsitien (turpiin tuli x2) parissa. Itä vaihtui vähitellen jälleen yöhön ja tarinoiden mukaan alamökin jatkot olivat kestäneet samunkoihin saakka. Tätäkään en tosin itse ollut todistamassa, vaan vetelin tyytyväisenä aikaitä makuupussini uumenissa... Tuli siis tässäkin otettua älä, ja isäsi.

Kulinaristisena elämyksenä viikonloppu oli vähintäänkin mielenkiintoinen (ks. kuva!). Jotkut toivoivat pelastusta lähimmäiseltä kebulalta (missä se ees on...?), kun taas toiset olivat innoissaan saadessaan maistaa uusia makuja, vaikka ne toivatkin mieleen lähinnä maaperän ja kuraveden risteytyksen.

Kun sunnuntai saapui, ja bussi oli jälleen valmiina viemään meidät kohti iki-ihanaa Oulua, tunnimme kaikki oloimme enemmän tai vähemmän virkistyneiksi. Ailekirjoitaneesta

viikonloppu ainakin vai viimeisetkin mehut, ja mielessä pyöri vain yksi kysymys: miten meri noin niinku omaasta mielestä? :DD Kansamatkustajien paluumatkan lookensta päätellen viikonloppu oli ollut myös muille antoisat! Mantsamökki siis ehdottomasti jatkuon.

P.S. Merinpäsi heti vaihtelevaan, sori vaan kaikille. Mielessäni pyöri tahtomattani myös toinen kysymys, joka ei antoisasta keskustelutilaisuudesta ja lukuisista gallupkyselyistä huolimatta ratkainut viikonlopun aikana: mikä on paras tapa pyyhkiä perse paskalla käynnin jälkeen?

Jään odottamaan, josko asiaan saataisiin tulevaisuudessa vastaus. Näin voisin jälleen nukkua yöni rauhassa.

Kunhan tässä pohdiskelen,
Siis

Boolin viimeinen mansikka

Tarina tämän viinalla jatkettun hedelmäsalaatin takana alkoi kauniina kevätpäivänä Kainuussa. Työpäivän jälkeen siirryimme kajaanilaiseen anniskeluosastoon varustettuun ruokaravintolaan, koska kuulopuheen mukaan sieltä sai erityisen hyvää sangriaa. Ilan mittaan ruoka ja juoma kuluvat, mutta viinissä uineet hedelmälohkot jäivät vielä odottamaan syömistään. Tästä heräsiikin ajatus siitä, mikä olisi paras viimeinen mansikka boolissa, mikä rusina olisi imenyt parhaiten siman maun tai miten vesimelonista saa humalluttavan makuisen.

Olikin aika kerätä Mantsalehden vierailevat toimittajat taas kokoon tekemään tutkivaa journalismia. Tavoitteena oli myös löytää jälkiruuksi sopivaa naposteltavaa, ja näin saada luonnollinen jatkumo edelliselle testille, aamupalan ja aamun ensimmäisen loiventavan epäpyhälle liitolle (ks. Mantsalehden wappunumero -22). Sopiva ajankohta tähän etanolin ja hedelmälihan rakkaustarinaan paneutumiseen löytyi noin puoli vuotta idean synnyn jälkeen, melkein yhtä kauniissa säässä Atlaksen rantajuhlissa.

Asotelma testiin oli hieman haastava. Kuinka saada aikaan boolin herkullisia mansikoita, ilman turhaa boolia? Miten mahdollistaa viinan imeytyminen kaikkiin hedelmiin tasaisesti ilman makujen turhaa kontaminaatiota? Tällä kertaa todettiin yksinkertaisuuden olevan kaunistaja ja tähdättiin kohti helppoja ratkaisuja. Alkon myyjän avustuksella valittiin 30 % vahvuinen Koskenkorva, joka suosituksen mukaan sopii booliin kuin booliin. Hedelmät pilkottiin pakasterasiloihin, joiden ylimääräinen tyhjä tila täytettiin puhtaalla suomalaisella ohralla, jota on jatkettu raikkaalla ja suodattamattomalla pohjavedellä. Testin ennakkosuosikeista tehtiin myös yksi erä jälkiruokien jälkiruokaa, herkkujen herkkua, eli salmiakkiliiköörissä uibettuja hedelmiä. Kummankin erän annettiin nauttia Alkon antimista reilun vuorokauden verran ennen herkuttelua.

Mansikka

Ensimmäisenä makutestien pääsi otsikotakin tuttu mansikka. Toimittajien arviohavainto oli rakenteen pehmeys. "Oho, menipäs syvälle!" Haarukka uppoo pehmenneeseen marjaan yllättävän helposti. Marjan tuoksu muistuttaa pakastemansikkaa. Makutesti avaa silmiä ja vahvistaa hajuvahvintoja. Osan mielestä mansikka maistuu lapsuudelta, toisista taas maku on kolmijakoinen. Ensän maistuu mansikka, sitten viina ja viimeiseksi viinahöntä. Tämä voi kertoa jotain myös testaajien lapsuudesta. Tai kuten yksi toimittaja mainitsi, muistuttaa maku vähän mummolan hieman käyryttä mansikkakeittoa, joka saattaa olla osasyynä yhteyteen lapsuudesta. Testaajat huomasivat rakenteen olevan myös hieman pesuainemäinen, ja että mansikan huokokset olivat imeytyneet saatavilla olevan viinan. Samalla huomattiin, että koska maku on selkeä pakastemansikka, voikin jatkossa mansikoita huoletta säilöä myös viinassa, jos pakastin on muuten liian täynnä.

Banaani

Ulkonäköltään yön pakasterasiassa väriä banaanipalat eivät välttämättä houkuta. Myös haju on osan mielestä luotaantyydyttävä. Maistettaessa makupalan rakennetta kuvataan rakenteiseksi, joista jokainen saa tehdä omat tulkitantonsa. Mausta esireaktio on "yök" ja kirehtiminen rosakatoria kohden. Kuuleman mukaan yhden toimittajan kokemus maistui viimeksi krapulassa tältä. Vaikka banaani jätti suuhun polttavan viinan maun, ei banaani kaikkien mielestä ole yhtä hirvää kuin esireaktio antaa ymmärtää.

Persikka

Ensimmäinen pettymys persikan kanssa oli hedelmän alaikäinen eli epäkypsä eli raaka rakenne. Maku oli ehkä jopa yllättävä. Persikka maistui vetoalle viinalle, jossa on kova tekstuuri. Persikan makeutta ei ole havaittavissa ollenkaan. Maku muistuttaa muutenkin alaikäisyydestä, yhden toimittajan mukaan hän olisi voinut teinillä ostaa tämän makuista halpaa maustettua viinaa. Parin testipalan jälkeen todettiin ensimmäisen olevan parempi, joten tässä määrin ei välttämättä korvaa laatua.

Kurkku

Boolin hedelmäksi kurkku saattaa ehkä jonkun mielestä olla hieman omituinen. Täytyy kuitenkin muistaa, että kurkkua käytetään monesti drinkkeissä koristeena tai makua antamassa. Kurkusta on muutenkin monella, onhan aurinkokuivattu ja jauhattu kurkku eli kurkuma intialaisen keittiön perusmausteita. Silti on ehkä hieman yllättävää, että kurkku nousi yhdeksi testin suosikeista. Suutuntuma oli mukavan rapea ja rakennetta pidettiin todella hyvänä. Maku kuvattiin mummonkurkuksi ilman tiiä ja sitruunaa. Osalle mieleen tulee GT, eli lapsuuden suosikkiautopeli Gran Turismo. Eniten toimittajia ihmetyttää, miten vuorokaudessa herkkä ehti näin suolakurkkuntuumaan.

Appelsiini

Testiaika kesällä osoittautui appelsiinin kohtalokksi. Seasonin ulkopuolella appelsiini, ainakaan tämä yksilö, ei ollut mehukkaimmillaan. Tekstuuri hedelmässä olikin kova, vaikkakin maku vetinen. Appelsiini oli muutenkin kaikin puolin kovin maaton, ja yhden toimittajan reaktio "Aika jee, ei maistu viinali Maistupuoli", tiivistää oikeastaan koko hedelmän maun. Toisella kierroksella hedelmää pidettiin huomattavasti parempana, joskaan ei osata kertoa, miten maku on muuttunut.

Viinirypäleet

Imeytyksen mahdollistamiseksi ja puhtaasta mielenkiinnosta viinirypäleitä oli sekä kokonaisena että puolikkaana. Värejään oli kakain kappalein. Muistimpanot ovat yksiselitteiset; kokonainen ei maistu mitään, puolikas maistuu viinalle. Sääti toimittajilla oli paljon hajontaa, osa pitää makua kuvottavana, joistain se on ihan hyvä. Makua kuvataan myös vihannesmaiseksi, tarkemmin klassiseksi jälkiruokavihanneksi tai sellenkei.

Rusina

Viinirypälestä päästään luonnollisena jatkumona sen kuivakkaan serkkuun, rusinaan. Osalle testaajista käytiin kuitenkin ensin läpi, mitä tämä kuivattu marja normaalisti maistuu. Kyseessähän on pehmeä ja tahmea makupala. Nyt se oli taas muuttunut pehmeäksi ja nihjakaaksi. Rusina oli rakenteeltaan vähän petyä, kun se ei ollut imenyt itsensä täyteen, kuten silmaiset sisaruksensa. Makua ja suutuntumaa pidettiin kuitenkin joka tapauksessa miellyttävänä.

Vesimeloni

Ennako-oletus oli, että vesimeloni voisi olla toimiva. Vesimelonihan on melkein yhtä klassinen alkoholin salakujuetuvaliine kuin viinapullojen hautaaminen festaritalueille viikkoa aiemmin. Haju ja ulkonäkö antoi kuitenkin viitteitä, että viina olisi pilannut vesimelonin. Maku valitettavasti vahvisti tätä. Maku oli kaikkien mielestä paha, ja osalle maku jopa nousi poskikarvoja pystyyn. Meloni imi viinan todella pahasti. Positiivisin huomio oli, että maku oli aivan kuin vesimeloni, mutta viinalla. Makua kuvattiin myös "aika pahaksi" ja jälkimakua liianaksi. Näiden kahden yhteydestä ei ole tietoa, eivätkä kaikki testaajat löytäneet yhteyttä kinkkuun. Jos kuitenkin mielit koittaa viinavesimelonia, muista toimittajan kommentti "Tekes mieli puna kieltä".

Ananas

Kyseinen epähedelmä oli yksi ennakkosuosikeista, joka petti kuitenkin pahasti. Rakenne oli kiva.

Valitettavasti tämänkin kohdalla viina oli imenyt makeuden. Oikeastaan kyse oli vain kovasta palasta Koskenkorvaa. Toimittajien mielestä toinen pala oli kuitenkin jo parempi. Yksi luotti myös siihen, että grillaaminen antaisi lisää makua. Ehkä se tosiaan toisikin lisää kaivattua makeutta.

Salmiakkibanaani

Lisää jälkiruokamaisuutta haettiin salmiakkibanaanilla. Tässä myös onnistuttiin, koska murlaman toimittajan ensireaktio oli mielihyymä johonkin jälkiruokaan. Haju ei ollut yhtään niin luotaantuntava, vaan voitaisiin puhua myös miellyttävistä. Maku oli erittäin hyvä, verratilpa sitä myös hyvään yksinäisyyteen.

Salmiakkimaraikka

Vaikka banaanin kohdalla niin kuviteltinkin, ei salmari teekään kaikista parempaa. Maraikan maku oli mitäänäänomaton ja oikein harmitti, ettei salmiakki maistuu. Maku oli kuin plääntuneena poimittu maraikka. Yhdellä toimittajalla poskikarvat nousivat taas pystyyn.

Salmiakki-viinirypäle

Kyseessä erittäin helppo syötävä. Maussa ei ole yhtään viinaa. Maku on pelkkää viinirypälettä. Tuo yhdelle testaajalle mieleen myös lapsuuden syntymäpäiväkakun.

Salmiakkiappelsiini

Tämän kohdalla yksi toimittajista onnistui saamaan itselleen pienen allergisen reaktion, mutta jottai kuitenkin vedettäisi turhaan tätä herkkua lokaan, mainittakoon että se saattoi johtua jostain muustakin hedelmästä. Tämä oli kuitenkin monen maistelijan suosikki. Salmiakkinervio oli huomattavasti viinaveljeään mehukkaampi, ja osan mielestä tätä voisi syödä karkkinakin.

Salmiakiananas

Tätäkään ei salmiakkikööri pelastanut. Makua oli imeytynyt hieman banaanista. Ananas ei taaskaan ollut tarpeeksi makea, mutta mausta löytyi useita tasoja, jolota valitettavasti vahvimpänä viina.

Salmiakkipersikka

Persikka kärsii taas samoista ongelmista, eli raa'asta hedelmästä. Ilmeisesti rakenne on osiivyy siihen, että suupala maistuu vain toisella puolella kieltä. Maun ongelma on liika viina, jota edes salmiakin pehmyys ei pysty peittämään.

Salmiakivesimeloni

Viimeisenä ja vähäisimpänä salmiakkihunnon saanut vesimeloni. Jos totta puhutaan, niin vähäisimpänä on oikeasti vesimeloni ilman salmiakkia. Tässä kuitenkin alkumaku on todella hyvä salmiakki, joka valitettavasti jää viinan vahvan maun alle.

Testin yhteydessä tietenkin maisteltiin myös käytetty booli. Viinan alkumaku oli mukavan raikas ja hedelmäinen, kunnes viljava kosku pääsi vauhtiin. Salmiakista taas oli tullut jumalaista herkkua. Hedelmien raikkaus yhdistettynä salmiakin pehmyyteen oli mahtava kokemus.

Hedelmien parhaimmista olivat testaaajan mukaan kurkku ja salmiakin hellistä kosketteluksesta nautinneet appelsiinit ja banaanit. Näitä toimittajat voivatkin suosittelä lähes kalle tahansa. Huoroimpänä vaihtoehtona omatoimikkailulle oli selkeästi vesimeloni, jonka maku säikkäytti kerta toisensa jälkeen.

Testin kolmannella ja neljännellä kieroksella tehtiin havainto, että lähes kaikkien hedelmien maut parantuvat testin mittaan. Tästä voidaankin päätellä, että boolin hedelmät ovat kuin viini. Maut selkeästi paranevat, kun hedelmien antaa hetken hengittää, eli suorittaa niin sanottu ilmaaminen.

Akateeminen tiedeyhteisö oli paikalla myös testin aikana, ja näin epäkohtia nostettiin heti esille. Testin olisi esimerkiksi haluttu mukaan myös muita boolimarjoja, kuten mustikka, kivi ja pakastemansikka. Boolissa olisi voinut kuulopuheen mukaan olla myös muita juomia kuin pelkkää kossua tai salmaria. Mutta tässä onkin aihetta seuraaville tutkimille journalisteille.

-Ahu, Ailina, Oskari ja Sankka

Mummet radalla

Syöy ja kallen kymmenenminuuttinen tunti ajatuksena hyvältä ajankohdalta aloittaa uusi sisäharjoitus. Uimahallissa voisi olla mukava polkea menemään, samalla kunto kasvain eikä eden kuit joutuisi niin koville kuin juoksuun. Valitettavasti tämän saman idean ovat saaneet eläkeläiset ja kymmeniä vuosia sitten ja sekä

alokäpittämistä

harrittaa.

Tähän väliin kerrottakoon, että osaan kyllä uida. Ainakin siinä määrin, kun keski-ikäihminen osaa juosta. En siis kompastu omiin varpaisiini tai hörpi kovin montaa litraa allaavettui yhden altaanmittan matkalla. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että pystyisin uimaan suoraan tai havainnoimaan (uudesta) ympärilläni. Joten onko ihmekään, että puhimmillaan uimahallireissuista tulee hyvinkin kiusallisia kokemuksia. Näitä voi koittaa välttää valitsemalla ajankohdaksi jonkun muun kuin aikaisen aamun, silläin mummot ovat varmasti radalla.

Ruokailuun aikaa viimeistään siinä vaiheessa, kun pesu/huoneesta kävelee allaan astolla. Alustomana seivot karkkilla kakkia. Valvojat sujottavat. Vesijuokijat tarkkailevat. Jopa uima-ait pyyhittyvät katsomaan. Viimeistään tässä vaiheessa on hyvä kääntyä kammolleen ja todeta, että

vesit olivat jossain muualla. Uima-aitun haettua voi palata takaisin altaalle, jos uskaltaa. Vaikka altaalle tulsiakin uima-aitun peittäminen, ei se tilannetta helpota. Edelleen kaikki tuntuvat katsovan. Paikalleen ei voi siis jäädä, vaan läytyy lähtää kävelemään kohti raitaa. Ja tämän kävelyn aikana on tehtävä valinta siitä, minkä radan aikoo valita. Harvoin käy niin hyväksuri, että kokonaan vapaita ratoja on tarjolla. Täytyy siis jaksaa.

Uudessa kävien tilanteiden määrä vain lisääntyy. Kun uinti aikaa sijas ja unohtaa pelätä, varmasti settuu joihin.

Todennäköisesti tulee uusia joihin hitaampaa uimaria plään. Sitten on kiva selitellä, mikä tilanne vaikuttaa siitä, kun olist pyrittyä ottaa eläkeläisen sylin. Paras tapa ohittaa mummoja radalla onkin sukeltaa si. Vireessä ohittamassa on nimittäin aina mahdollisuus törmätä joko vastaantulijaan tai ohittaa liian läheltä, eikä jopsi hokokekukseen päästä. Toisaalta joskus uudessa saattaa tuntua myös hellän kokemukseen kulkevan pitkin alavatsaa. Naapuriradan selkälumari on päättänyt levittäytyä käsillään ratakkyyden tälle puolelle, ja hivesse ohikulkijoita mennessään.

Voi käydä myös tilanteita, joissa on oikeassa paikassa, mutta väärään aikaan. Rauhassa uudessa radalle aikaa ilmestyi pieniä ihmisiä. Ja kyseessä ei ollut tonttija tai muuta maastisia vaan kouluaitia. Pian opettaja pyyhkyy, ja ilmoittaa radan olevan varatta. Ei siis auta kuin siirtyä, mutta onneksi lyhyen etsinnän jälkeen löytyy tyhjiä kuntosuureille tarkoitettu rata. Vauhtiin päästyäni silmäkulmassa aikaa kuitenkin näkymään outo hahmo. Vesijuokija. Joku toisaan juoksee samalla radalla. Ja koska tiedostan, että toinen meistä on väärässä paikassa, mutta myös olevani 50 vuotta nuorempi, nielen allaaveden lisäksi tappioni ja poistun suhkuaan. Eikähän uimitt ole tähti enkä uita.

Mummit radalla

Sitä oli aikaa, kun Marita oli viimeksi jampannut. Lasten pyöritys oli kuitenkin tuttua Zumbatarneilla ja Lambadan tanssimisesta. Ei hän ollut kaikkea unohtanut ja kotikäynti löytyi melko vaivattomasti. Sitten nyökkäykki. Uudestaan. Ja vielä. Pohjaan asti. Kosteus kiehosi pintaan ja Marita huomasi huohottavansa. Oikeahan tämä hyvä samana päivänä vesijuoksan kanssa. Toisaalta tämä tuntui niin hyvältä. Itse asiassa näin hyvältä ei ollut tuntunut aikoihin, ehkä viimeksi silloin kun Toivo vielä oli.

Viiman idea se oli. Ei Anetteakaan varustellut ja Martakin kaipasi vähän raikasta ilmaa ajatuksilleen. Vesijuoksu oli mennyt aamupäivällä niin kuin aina ennenkin, niitä näitä jutuksillaensa. Se oli ollut kolmikon lauantaisaman rutini ja pitkään. Nyt, ilan hämärtyessä, kolmikko saunasi kohti työkyseisen kaupungin valoja. Oli tyyntä ja päivän lämpöä heijautui vielä kaduilta. Puheensorina oli yltynyt ravintolassa ja pienet naurun saarekkeet ilmestyivät ensin siellä täällä, vaimeten taas hetken kuluttua. Marita kääntyi kolmannen

kiempeen

juomien kanssa humospäätään ja huusi hieman ilan äänekkään: "Mummit radalla". "Niinpä tuntuu olevan", kommentoi takana seisova mies, kun Martan äänikään kääntökään voimasta juomaa läikkyi

miehen

rinnuksella. "Voi ei! Voin pestä sun paidan", sanoi Marita reilona anteeksi pyydellen. "Tai saat roiskia mun päälle saman verran, oliaan tanssissa?", hän jatkoi. Mies vimmisti takaisin: "Ei tarvitsa, mutta voisiko liittyä seuraan? Ei tarvitsi enää törmäillä, vaan voitaisiin olla turvallisesti lähekkäin." Tämän sanoessaan mies katsoi

Maritaa silmiin ja hymyili ystävällisesti, mutta silmien takana paistoi jokin viehkaus ja pureva tarkkasaisuus. Lisäksi mieheessä oli jotain tuttua. Katse oli lempeä, mutta jokin siinä aiheutti järnitystä, vellaista, jonka alkulähtelle haluaa päästä ja tietää mihin se voisi johtaa. Iloinen puheensorina ja naurun pumkahduksot jatkuivat. Kauempana kuultuna äänet kuulostivat yhä enemmän kosken kohinalta ja rantaan hajoavilta aalloilta.

Tähti katseli tyytyväisenä, kun neljä juhlijaa eteni hilpeinä syytyönsä. Hahmo kerrallaan juokki pieneni, kunnes jäljellä oli kakukko, joka eteni valla kirettä. Tähti lennähti pohjoisella taivaalla jättien jälkeensä hiljaa rätisevän hopeisen vaa'an, ennen kuin katosi kokonaan. Kakukon suunnalta kuuluva tyttömäinen kikäkus sekoittui lämpimän syytyön valokseen kohinaan.

Marita heräsi raukeana. Hän katsoi puhelimensa kelloa ja huomasi, että oli nukkunut pitkälle aamupäivään. Viima oli laittanut viestin: "Mikä olo :)" Olo oli itse asiassa oikein hyvä, vaikka itä oli jatkunut pienempään kuin oli suunniteltu. Jokin oli kuitenkin toisin kuin ennen. Tuntui kuin maailma olisi joutenkin eri asennossa. Vaikka huone oli sama, jossa hän oli nukkunut viimeiset 30 vuotta, tuntui kuin todellisuus olisi nyrjähäntynyt hieman eri asentoon. Aurinko paistoi kirkkaalta syytävaalta vehon välillä tuoden pienen viulun yöpöydälle. Samalla hän havahtui ääneen tai oikeammin sen loppumiseen. Tasainen kohina ei ollut aiemmin kiinnittänyt hänen huomionsa, mutta nyt se loppui. Joku sammutti sulhkon. Toivo oli herännyt.

-Toivo

KOOMA-N REISSUSSA

Aurinkoisena tonttalaamuna lähdimme liikkeelle Oulusta suuntaana Joensuu ja KOOMA (KOokoukset Opiskelijat MAahtieteilijät). Matkan aikana mielen valtaa innostus ja jännitys tulevasta maantieteilijöiden suuresta viikonlopuusta. Kun sitten saavuimme Joensuuhun, osa suoraan autolla Oulusta, osa etelän koukkauksen kautta junalla, alkoi tiivistynyt jännitys ja odotus purkautea viimeistään päästyämme Metria-kampukselle. Siellä etkoillessa törmäsimme vanhoihin tutuihin siemmiä KDOMA-säikkäläistä ja tutustuimme nopeasti alun ajattelun jälkeen muihin maantieteiläisiin Joensuusta (Tombola), Helsingistä (MaO) ja Turusta (Synapsi).

Vainainen ohjelma alkoi etkoilun jälkeen Joensuun Tombola ry:n ja tämän vuoden KDOMAn esittelymyymälä luontosuussa. Siitä jatkauduimme ryhmän kilpailumaan maantieteilijöille tyypillisesti tekemällä kartoja ihannekansallisuustoista, joista tuli enemmän tai vähemmän informatiivisia ja hyvän kartan tunnusermit täyttäviä. Virallisen ohjelman jälkeen etkoilu jatkui mm. haalarimerkkien ostamisella ja flunxit pelaamisella yliopiston pihalla. Meille oululaisille tuli yllättävänä, lähes shokkina, kuinka paikalliset opiskelijat saivat pitää bileitä kampusten aulatilassa ja luokissa - mitä luottamusta opiskelijoiden ja yliopiston välillä sitä taitui nopeasti kohti loppua, mutta onneksi osasimme mennä suorella porukalla vielä jatkoille paikalliseen BePop-baarin. Baarista majotuksin pääsemme osoittikin sitten kovia haasteita, kun kävelykadut olivat kaistatien ja kynnyspellin välisuota.

Perjantai-ilamuna vuorossa oli välitaukuna kallaamiselle työpajoja Joensuun kaupungin ja Pohjois-Karjalan maakuntaliiton toimesta. Työpajoissa keskityttiin tämän vuoden KDOMAn teeman mukaisesti ihmisen luontosuhteeseen. Työpajoilla käsiteltiin mm. suunnittelemaan Pohjois-Karjalan aluetta uusien ideoiden kautta kestävämpään muotoon. Joensuun kaupungin asemakaavoituksen kautta ihmisen luontosuhteesta ja aluesuunnittelussa vaadittavia kompromisseja suuntapoltojen ja viheralueiden välillä.

Työpajojen jälkeen siirryimme toiselle kampukselle, jossa oli tapahtuman sponsoroitu esittelytymässä. Sinne saapuessamme keli oli keväisen lämmin lähes vapun kaltainen. Kampuksella ohjelma jatkui seminaariesityksillä luontosuhteesta. Esitykset alkoivat tieteellisestä tutkimuksesta aiheesta, jätöiden paikkatietoa hyödyntävän metsätutkimusryhtöön, Arbonautin tarinan esittämiseksi. Täällä vaiheessa viimeistään olivat viimeisetkin darraa pois nukkuneet heränneet mukaan uuden päivän menoisiin. Seminaariesitysten taso nousi loppua kohti yhä etoisammaksi ja lennokkaammaksi. Viimeisenä esitettiin paikallista Itä-Suomen talousuutta, joka lähti vauhtiin nimkin korkein merkein, että juomia alkoi napsahdella suki.

Pienen levähdys- ja tankkaustauon jälkeen alkoi illan kohokohta, Silja Line -sitit. Sitien teemaan ja ohjelmaan oli panostettu loppu käydellä. Päälempä ristellämme presidenttiemme ohjeistamana Joensuusta sisävesien kautta Itä-Merelle, josta Helsingin ja Turun kautta aina pohjoiseen Ouluun. Sitit alkoivat tuttuaan tyyliin osallistujan keuhkudessa tieman hiljaisesti, mutta vauhtiin päästiin nopeasti nauttien lauluista ja lukuisista ohjelmanumeroista. Pitkien sitien loppu alkoi hämmästyttävä nopeammin kuin oltiin toivonut ja Joensuun tyyliin ohjelma loppui Leevi and Leavignin Pohjois-Karjala -bilan. Sitilästä poistuessamme saimme vielä Tombolan hauskuuskon soittamana tarasla hitaasti Titanic-elokuvaria tulin My heart will go on -kappaleen tahtin.

Kokouskuvitus ja juhlaus KODOMassa

Pymäksäsi määttää

Sija lähe sija

mon. Kpa. KODOMassa

Sitten jälkihuumasta lähimme hurmosmaailmassa tilassa kaupungin halki jälleen kohti BePopia. Ennen baarin menoa täytyi vielä pyyhkiä torilla ottamaan turistikuvia paikallisen nähtävyyden, Suojatuksen kanssa. Baari täyttyi nopeasti maantieteelijöistä ja tilat otettiin haltuun karaoke ja tanssialueen osalta Yö jatkuu baarissa niin pitkään, kunnes viimeisetkin karaoke äänet alkivat sammaltua ja tanssialueella jaika lauhuttamaan kohti ruokaa ja yöpajaa. Onneksemme silloista baaria oli päättynyt rangastuksessa käytetty kaali, joka auttoi helposti näköään, mutta ettei sitäkin enemmän toi iloa joukon keskeen. Todeisena näiläntappaajan toimi kuitenkin ululaisesta näkökuulusta yöbelämin kulttuurinen erikoisuus: samuudista uski olevat pytygrillit torin laidalla keskeisellä paikalla.

Lauantaisaman sankassa lumisateessa koitti KODOMA-vikoniopun viimeisenä numerona silisaamalainen. Tästä vaiheesta kahden päivän kiertäminen ja juhliminen tuntui monen kohdalla jäättävänä koomaamisena. Teoktää kirjoittaneella alkoi kuitenkin maustaman mimosan jälkeen nousta toivoa vielä uudesta päivästä. Monella koitti matka kohti kohti, oipa se sitten Dulau, Häläinkin tai Turfouan. Silloisella vielä viimeinen menoajong löytyi itsenäi yläkerran saunassa, jossa alkoi karakointi kolmatta päivää. Saunassa tanssittiin kovasti villilattilaa Cha cha cha:n tahtiin ja sulhussa piellettiin piirittansaja ja sulhukulmboca musan soideissa. Tästä pienen tauon jälkeen meno jatkuu paikallisessa "huulassa". Siellä edellispäivän sitien teeman mukaisesti saimme kuulla hovimusiikolta merelistä musiicintä pianoovituskuella. Ja oipa huulassa ilmapitiri ja sisustuskin yli meren käyryttä maailmanmenoa ja itämaisuutta. Meno päättyi vielä viimeisten maustalaisten osalta yökerho Karubin ja vilieihin tanssesityksiin. Klubilta poistuttua illa täydentyi KODOMAn koko tunnelman taittoiden tuulissa lumisateessa Pelajoen päällä herkkään Titanic-heikseen.

Joensuun KODOMA tarjoaa lämmintä karjalaisista tunnelmaa ja suurta yhteisöllisyyden tunnetta maustalaisten välillä. Tapahtumanvieroitiden meno oli järjestetty mainioita ja tulipa aktiiviteetteihin myös pientä maustetta nopealla järjestäjien improvisoinnilla. Tämän muisteluun saatteena saamme Dulussa aikaa jo pian miettimään 2023 KODOMAn veroista tapahtumapaikasta ensi vuotta varten. Kiitos Joensuun KODOMA 2023 – tanssialue Dulun KODOMAan 2024!

Fuksi saapuu teekkaritalolle

(Ylipäätään adaptatio kivaasta Simpsonit kolttauksesta)

Kosen ja Antakan sedät (nimet suojattu) istuskelivat Talon edustalla, kunnes vierittoman näköinen fuksi saapuu paikalle...

Sedät: Noh noh nohi katoppas fuksipalleroa, saapumassa Teekkaritalolle ilman haalarivita :D:D:D:D

Fuksi: E-ai ma oo saatu vielä niitä :)))

S: No voi voi herrä "saavun bilaisiin papa betalar designer farkuissa"

F: O-otin nää Linnanmaan Pilemueta viimeisillä kesätyörahalla

S: No anteeksi arvon kolmenkymppin fiela :D

F: Hmph, itseasiassa kolmenkymmenenviden euron :)

Fuksi pääsee setien vittuluuta huolimatta sisälle ja viimein tiskille. Siellä häntä odottaaakin nimen vuoden hallitusjary ja kun fuksi haluaa tilata itselleen juomaa...

Jary: Ehei polkasesi, täällä tehdään vain alkemia :D

Fuksi: No nyt en ymmärrä

J: Noohh, täällähän ei mitään myydä, mutta tiskille ilmaantuu kolkoita, niin ne saattavat muuttua viivokajuomiksi :)

F: Hmm, tekisi kyllä mieli olutta :/

J: Ehei polkasesi, täällä vedetään vain pehkkattoja :D:D:D:D:D:D:D:D

TAKAKANSI

KIITOS KUN LUIT :)

Olutin pikkujoulujen kiljukissat

Tehnyt Emmi Niemela